

Sporni kandidat

Kot smo neuradno izvedeli, namerava obrambni minister Karl Erjavec že v kratkem na mesto direktorja generalštaba imenovati brigadirja Branimirja Furlana, ki pa bi bil lahko za večji del veteranov vojne za Slovenijo sporen. Furlan, ki ta čas v Slovenski vojski opravlja naloge namestnika poveljstva za doktrino in razvoj, v vojski velja za tako imenovani jugoslovanski kader, kar naj bi med drugim dokazovalo njegovo domnevno sporno ravnanje v osamosvojitveni vojni. Takrat naj bi bila po pripovedovanju nekaterih TO Furlana, ki je poveljeval skladišču bencina JLA v Mokronogu, pozvala, naj ji ga izroči, vendar se slednji menda na to ni odzval. Nasprotno, višjemu vodniku Grujeviću naj bi bil celo predlagal, naj pripadnikom TO, če bodo vdri v skladišče, zagrozi, da bo skladišče zažgal. Mnogi se tudi spomnijo škandala, ki se je zgodil ob 13. obletnici ustanovitve 1. brigade Slovenske vojske. Takrat je bilo na vabilu na proslavo, ki ga je podpisal Furlan, na veliko ogorčenje večine prejemnikov zapisano, da brigada praznuje peto obletnico in ne trinajste. A. K.



Brigadir Branimir Furlan



št. 23/7

Sporni kandidat (1)

Ob prebiranju zgoraj omenjenega članka v 23. številki Demokracije sem opazil, da pisec članka A. K. s takratnimi dogodki ni dovolj seznanjen. To dokazujejo njegove besede „domnevno sporno“, „po pripovedovanju“, „menda“, „naj bi bil“ itd.

Zato čutim potrebo, da takratne dogodke na kratko opišem, ker sem bil v to vpleten sam in celotna družina. Bil je 29. junij 1991. Slovenska TO je blokirala skoraj vse vojašnice. Sin je bil poveljnik bencinskega skladišča JLA v Mokronogu. Družini se že nekaj dni ni oglasil. Zato se je moja žena odločila, da sina obišče. Pred vojašnico jo je ustavila slovenska milica. Z besedami, da je vse v redu in da so z Branimirjem dogovorjeni, se je pomirjena vrnila domov v Celje. Še isti večer po 21.

uri je bilo na radiu sporočilo, da je v vojašnici v Mokronogu prišlo do streljanja in da nekdo grozi, da bo zažgal skladišče bencina. Tako smo v negotovosti pričakali naslednji dan, ko je predsednik vlade g. Lojze Peterle po radiu med drugim sporočil, da so v vojašnici v Mokronogu eliminirali poveljnika. Mislili smo, da ga je Grujević ubil, kasneje pa smo izvedeli, da je ranjen. Milica je ranjenega Branimirja rešila, ga med potjo zdravniško oskrbela in odpeljala v novomeško bolnišnico, kjer je bil do 4. julija 1991. Iz bolnišnice so ga odpustili, ker so ugotovili, da mu ne morejo zagotoviti dovolj varnosti. Priporočili so mu, da se namesti v bližini zdravnika, in mu dali tudi vrečko z zdravili. Še isti dan ga je milica pripeljala v Celje in nam ga izročila v njihovi garaži. Tako je vsa skrb za njegovo zdravje in varnost prešla na našo družino. Imeli smo srečo, da imamo prijatelja kirurga. Po poprejšnjem dogovoru smo sina odpeljali k njemu na dom. Po približno dveh tednih smo sina na priporočilo zdravnika, da se mora čim več gibati, odpeljali k prijateljem v Solčavo in tam je ostal do septembra, ko je nastopil redno službo v TO v Novem mestu. Na koncu bi samo še dodal, da nas je članek A. K. zelo prizadel.

Marjan Furlan, Celje